

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sklep, izpodbijan v tem postopku je isti kot tisti v zadevi T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías proti Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki se navajajo v slednji zadevi.

Tožeča stranka Komisiji očita napačno ugotovitev dejanskega stanja in napačno uporabo prava pri uporabi člena 101 PDEU glede ugotovitve odgovornosti TYCSA PSC za domnevno kršitev tega člena, ker Komisija TYCSA PSC pripisuje odgovornost za dejanja, opisana v sklepu, kot domnevnemu delu enega gospodarskega subjekta, ki zajema več pravnih oseb (GSW, TQ, MRT in TYCSA PSC) v obdobju od 30.11.1992 do 19.09.2002.

Tožba, vložena 17. septembra 2010 – Magnesitas de Rubián in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-430/10)

(2010/C 317/71)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeče stranke: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Španija), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Španija), Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalleftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Atene, Grčija) (zastopnika: H. Brokelmann in P. Martínez Lage Sobredo, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožečih strank

- Razglasitev ničnosti točke 3 Referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah za predelovalno industrijo cementa, apna in magnezijevega oksida (UL C 166; 25.6.2010), kot tudi sklicevanja na magnezijev oksid v drugih poglavjih tega dokumenta;
- Podredno naj se, v primeru, da Splošno sodišče ne bi v celoti za nično razglasilo točko 3 tega akta, v vsakem primeru za nično razglasi točka 3.5.5.4 tega dokumenta vključno zlasti z emisijskimi vrednostmi določenimi v preglednici 3.11, in

- Komisiji naj se v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na akt, ki ga je Komisija sprejela v okviru Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, ⁽¹⁾ ki določa sistem nadzora nad onesnaževanjem in predvideva mehanizem izdaje dovoljenj za določene industrijske obrate.

V tem aktu se kot najboljša razpoložljiva tehnologija (NRT) navaja zmanjšanje emisij SO_x iz proizvedenih plinov in so določene mejne vrednosti emisij SO_x, ki so po mnenju tožečih strank, poleg tega da so nižje kot za katerikoli drugi sektor, dosegljive z uporabo tehnologij, ki resne negativno vplivajo na okolje. Poleg tega tožeče stranke menijo, da so se omenjene vrednosti določile na podlagi podatkov enega samega podjetja s čimer je bil kršen tozadevni postopek.

V utemeljitev svoje tožbe tožeče stranke navajajo štiri razloge.

- Nepristojnost Evropske komisije.

V zvezi s tem navajajo, da Komisija nima pristojnosti za vključitev proizvodnje magnezijevega oksida v izpodbijani akt.

- Bistvena kršitev postopka.

Po oceni tožečih strank so pri izpodbijanem aktu podane tri bistvene kršitve postopka:

- Neobvestitev tožečih strank o uvedbi postopka priprave izpodbijanega akta in njihovo prepozno sodelovanje v tem postopku;
- V izpodbijanem aktu ni „split views“, ki so jih navajale tožeče stranke, in
- Nespoštovanje roka za analizo končne različice izpodbijanega akta.
- Kršitev člena 1 Direktive 2008/1/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, ker izpodbijani akt krši cilj naveden v členu 1 te direktive, in sicer doseči celovito preprečevanje onesnaževanja okolja.
- Kršitev splošnega načela enakega obravnavanja.

Tožeče stranke ocenjujejo, da izpodbijani akt krši načelo enakega obravnavanja s tem da na enak način obravnava podjetja, ki so v različnih položajih.

⁽¹⁾ UL L 24, str. 8.